

B. múlt időben tépi-marja
N. N.-t, aki ma éppen alias
C. C. – ordít, aligha hallja
a döntést, leszen holnap kisinas

kikészítések terjedt idején –,
önnön dicsétől elvakulva
kARRIERJÉNEK fele-elején
az őszülő Á.-t hátba szúrja.

Hátba szúrt Á. B. mellébe ló,
mivel a nagy gőg sohasem vitás,
fullánkját B. épp most kapja elő.

C.-Á.-B.-s egyszerre gyilkolás
– mondotta P. policiás –,
közös teremben lévén számadás.

Rába György

TÜZES ING

Repülőgép húzott a nyáresti egen
lámpás-szeme hunyorgott zölden vörösen
reklámcédulákat szórt a járókelőkre
magasztalta a Schmoll cipópasztát esője
messzi világyűrből érkező üzenet
amit egy kisfiú is magára vehet
futkostam is írott mennyei szózatáért
tanácsát inkább megfogadva mint anyámét
kentem dörzsöltem cipómet szorgalmasan
vásári intelemnek foganatja van
derült is lábbelim mindinkább fényesebbre
meddig tart a naiv gyerekkor csali-kedve
később fölém füsttel rajzoltak ablakot
s azon dobáltak át repülő-századok
csomagban tűzvészt ugyan ki lehet a címzett
vehettük mind magunkra ezt a tüzes inget
ahogy az emberi sors kibontakozik
minden tréfa tragédiába fordul itt
tán eleve ez a sóvárgás földi útja
ez a célállomása mikorra befutja

HUNOK A KAPUK ELŐTT

Jönnek a hunok
karcfirka a falon
aquileiai kőbe róva
vagy nagykörúti homlokzatra
a bicegő betű
más és más jelentést tudathat
én őt acsarkodásnak olvasom
garázdák rablók gyülevész
hordája fenyeget
vakogó eszelős csupa kés
igék horítják az eget
óvj meg Uram
ne csak a barbár fegyverétől
de farkasbíró uralomtól
ne kelljen kalapot emelnem
körömnök agyarnak
add aki adhatsz
énemnek megmaradjak
a többit megteszi a szó
mert meghalhat a pillanat
ám ha mégis újra csírázhat
hombárból mag a lappangó bűnök
azt is túléli egyszeri
ellenmérge a tiltakozásnak

REKEDTESEN

Rekedtesen szegényesen
kurtán-furcsán
ahogyan még
egy éve sem

Körülöttem hamis ország
úgy nevezik az öregkor
verőfénye is fátyolos
társaságul fura jószág

Torzultak itt a szokások
mintha ragyás bombatépett
volnék úgy néznek rám erre
tegnapforma fehérnépek

Ásításra ingerlő sík
pedig akár hegytetőre
kapaszkodnék úgy zihálok
szoknya után cihelődve

Kikerülni lehetett-e
benne volt az egyezésben
ez a messzi állomása
utamnak ha már rátértem

Játszmámra nincs visszavágó
jobb híján most kaparj kurta
szöcskét sólyomnak tanulva
kakukkszóból szerenádot

Naplóba álmodott égbolt
bár tünde naprendszeréből
tán épp ez a számfölötti
igazi űrbe kitörni